

Magyarország Alkotmánybírósága
1015 Budapest, Donáti u. 35-45.
1535 Budapest, Pf. 773.

Az első fokon eljáró Székesfehérvári Törvényszék útján

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám:	IV/ 131-0 /2018
Érkezett:	2018 JAN 25.
Példány:	1
Melléklet:	18 db
Kezelőiroda:	un!

Tisztelt Alkotmánybíróság!

Alulírott, Puhl Antal, [REDACTED] alatti lakos a csatolt meghatalmazással igazolt jogi képviselőm, a Dr. Édes Balázs Ügyvédi Iroda (1136 Bp., Balzac u. 21. fszt. 3.), útján az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CL. törvény 27. § alapján az alábbi

alkotmányjogi panaszt

terjesztem elő.

Kérem a tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy állapítsa meg a *Kúria – 2017. szeptember 14. napján kelt – Pfv.V.21.973/2016/8. számú ítéletének, valamint az ennek alapjául szolgáló ügyben meghozott ítéleteknek: a Fővárosi Ítéltábla 10.Gf.40.615/2014/28-II. számú jogerős ítéletének, valamint a Székesfehérvári Törvényszék 17.G.40.003/2013/40. sorszámú elsőfokú ítéletének* alaptörvényellenességét, és az Abtv. 43. §-ának megfelelően azokat semmisítse meg.

Kérelmem indoklásaként az alábbiakat adom elő:

I. Az indítvány benyújtásának törvényi és formai követelményei

a) A pertörténet és a tényállás rövid ismertetése, a jogorvoslati lehetőségek kimerítése

A perekben elbírált jogviszonyok alapját négy szerződés képezi, melyek értelmezése és jogi értékelése adja meg a jogvita jogi tartalmát. Ezen szerződések az alap per iratai között fekszenek el. Ezen szerződések a következők:

1./ Az 1999. 06.02. napján a [REDACTED] mint hittelező és Puhl Antal, mint adós között megkötött kölcsönszerződés (továbbiakban: Kölcsönszerződés),

2./ Az 1999.06.03. napján a [REDACTED], mint eladó és a [REDACTED], mint vevő között megkötött követelés adásvételi szerződés (továbbiakban: Követelés adásvételi szerződés).

3./ Az 1999.06.03. napján [REDACTED], mint Bank és Puhl Antal, mint zálogkötelezett között megkötött jelzálogszerződés (a továbbiakban: Jelzálogszerződés) és

4./ A [REDACTED], mint Engedményező és a [REDACTED], mint Engedmenyes között 2005.05.07. napján megkötött engedményezési szerződés (a továbbiakban: Engedményezési szerződés).

Az indítványozó álláspontja szerint ezen szerződések egyenként és összességükben tisztességtelen, nyilvánvalóan jóerkölcsbe ütköző és ezért érvénytelen szerződések, illetve az azok alapján érvényesített követelés elévült. Az indítványozó ezen álláspontja részletes indokait és bizonyítékait a per során kifejtette és előadta.

Az elsőfokú perben a felperes [REDACTED] kérte, hogy bíróság Puhl Antalt, mint I. rendű alperest annak tülésre kötelezze, hogy tulajdonában álló ingatlanból a felperes, mint zálogjogosult, az őt megillető követelését kielégítse. A II. rendű alperes [REDACTED]-t ennek tülésére kötelezni kérte. Kereseti kérelmében előadta, hogy a követelés [REDACTED] és a [REDACTED] között létrejött követelés adásvételi szerződésből ered, ennek a követelésnek a biztosítéka volt Puhl Antal tulajdonát képező ingatlanra alapított jelzálogjog. Tekintettel arra, hogy a [REDACTED] fennálló fizetési kötelezettségét nem teljesítette, megnyílt a lehetőség arra, hogy a jogosult követelését a zálogtárgyból elégítse ki. Puhl Antal a kereset elutasítását kérte. Álláspontja szerint a közötte és a [REDACTED] között létrejött kölcsönszerződés nem a felek valós akaratát tükrözte, pénzi nem kapott, így a szerződés színlelt volt és érvénytelen. Ha pedig kölcsönszerződés érvénytelen, akkor az azt biztosító zálogszerződés is az. Előadta, hogy a zálogszerződés kölcsönszerződés alapján létrejött követelést biztosított a végső soron, előadta továbbá, hogy a Fővárosi Bíróság ítéletében megállapította, hogy ő kölcsönnel nem tartozik. A követelés adásvételi szerződés is osztja a kölcsönszerződés sorsát: ha nincsen kölcsön, akkor az arra vonatkozó követelést nem lehet átruházni. Kérelmében hivatkozott arra is, hogy a jelzálog szerződés nem a kölcsönt biztosítja, hanem a [REDACTED] és a Magyarországi Volksbank Zrt. közötti ügyletből fakadó követelést. Mivel a két szerződés jogi sorsa elvált egymástól, így előfordulhatott volna, hogy ő a [REDACTED] felé fizeti a teljes tartozását, de a jelzálogjog továbbra is fennáll az ingatlanán, mert a

[REDACTED] nem teljesíti a bank felé fennálló kötelezettségét. Az elsőfokú ítéletben a bíróság megállapította, hogy a szerződési akarat Puhl Antal részéről nem hiányzott. Amennyiben a felek között a konszenzus megvolt, úgy a polgári törvénykönyv rendelkezéseinek alapján a szerződés létrejött. A szerződési akarat hiányát a bíróság nem látta bizonyítottnak. Megvizsgálta a korábban a felek között létrejött jogviszonyt is, és kellően bizonyítottnak látta, hogy Puhl Antal az aláírt elismervényekben foglalt összegű kölcsönöket felvette. A perben megvizsgálta, a Fővárosi Bíróság előtt folyamatban volt perben tett tanúvallomásokból ennek ellenkezője nem következik, tekintettel arra, hogy a tanúknak közvetlen információik e körben nem voltak. A bíróság a szerződések jóerkölcsbe ütközésével összefüggésben kifejtette, hogy Puhl Antal érvelése nem fogadható el, a piacgazdasági viszonyok között ugyanis természetes és általánosan elfogadott, hogy a szerződő felek kockázatukat a lehető legkisebb szintre igyekeznek mérsékelni. Az tehát, hogy a szerződéskötések csak Puhl Antalnál jelentettek kockázatot, nem alapozza meg a jó erkölcsbe ütközésüket.

A másodfokú perben Puhl Antal fellebbezésben kérte az elsőfokú ítélet megváltoztatását és a kereset elutasítását. Megismételte a szerződési akarat hiányára és a jóerkölcsbe ütközésre alapított védekezését. Állítása szerint a zálogszerződés érvénytelen a kölcsönös és egybehangzó szerződési akarat hiányában, ugyanis egyáltalán nem irányult arra szándéka, hogy a rajta kívülálló szerződő felek között létrejött, általa nem is ismert tartalmú követelés adásvételi szerződés alapján keletkező kötelezettség biztosítására zálogkötelezettséget vállaljon. Előadta továbbá, hogy amennyiben zálogszerződés érvényesen létrejött volna, akkor az jó erkölcsbe ütközés folytán semmis. E körben arra hivatkozott, hogy az ügy más érintettjeivel egy közös ingatlanfejlesztési projekt megvalósításában állapodtak meg, amelyhez tervezői és szakmai háttérrel biztosított. Ennek fedezetére kapott 27 800 000 Ft. anyagi fedezetet. A projektet a felek közös kockázat [REDACTED] bonyolítják le. A megállapodásban foglaltaktól eltérően [REDACTED] kölcsön jogviszonyra vonatkozó okiratot íratott vele alá, amely [REDACTED] közöttük fennállt bizalmi viszonyra tekintettel ellenőrzés nélkül írt alá. A másodfokon eljáró Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú ítéletet helybenhagyta. A szerződési akarat hiányára alapított érvelést nem osztotta az Ítéltábla tekintettel arra, hogy a szerződési okirat szerződésszám feltüntetésével egyértelműen rögzítette a másodrendű alperes és a [REDACTED] közötti 1999. június 3-án létrejött szerződést. Puhl Antal így a dologi kötelezettségvállalással biztosított jogviszony ismerete hiányára nem hivatkozhat alappal. Indokolásában az Ítéltábla megállapította, hogy az a védekezés, hogy nem állt érdekében dologi kötelezettségvállalás,

súlytalan, ugyanis teljesen életszerűtlen, hogy ennek ellenére a jelzálog szerződést aláírta. A jóerkölcsbe ütközésre alapított semmisségi kifogás helytállóságát sem állapította meg az Ítéletábra, tekintettel arra, hogy megítélése szerint sem a biztosított sem a biztosítéki szerepet betöltő jelzálogviszony jóerkölcsbe ütközése nem volt megállapítható, ugyanis a jogügyletek tartalma, és az azokkal elérni kívánt joghatás nem sértette a társadalom általános erkölcsi érték itéletét.

A másodfokú itélettel szemben Puhl Antal felülvizsgálati kérelmet terjesztett elő a Kúriához. Kérelmében előadta, hogy megítélése szerint a perbeli jelzálogszerződés az erre vonatkozó szerződési akarat hiánya miatt nem jött létre. Kijelentette, hogy a jelzálog szerződés megkötését megelőző elismervények szereplő pénzösszegek nem kölcsönként, hanem a debreceni ingatlan projekt megvalósításához szükséges tehermentesítése kerültek átvételre. Arra az esetre, ha a jelzálog szerződés érvényesen létrejött volna, annak és a teljes jogügylet sorozatnak a nyilvánvaló jó erkölcsbe ütközés miatti érvénytelenségére hivatkozott. Utalt a debreceni ingatlanfejlesztés megvalósítását célzó projektekre, amelyben annak résztvevői közös kockázatviselésre szerződtek. Ehhez képest a Puhl Antal elé tett, és általa az üzleti partnerei iránti bizalomra tekintettel sok esetben olvasatlanul aláírt okiratok nem erről a valós szándékról, hanem kölcsönről és jelzálog fedezetről szóltak. Ennek következményeként ■■■■■■■■■■ ténylegesen nem viselt kockázatot, az valójában teljes mértékben Puhl Antalt terhelte, ami önmagában is nyilvánvalóan jó erkölcsbe ütköző. A jelzálog szerződéssel összefüggésben külön is hivatkozott annak jó erkölcsbe ütköző voltára, mivel a szerződés szövegéből megállapítható, hogy az az alapján bejegyzésre került jelzálogjog ténylegesen a másodrendű alperes és a ■■■■■■■■■■ között létrejött követelés adásvételi szerződés alapján a másodrendű alperesnek a ■■■■■■■■■■-vel szemben fennálló meg nem határozott összegű tartozásának fedezetekül. A követelés és az alapjául szolgáló vitatott kölcsöntartozás jogi sorsa teljes egészében elvált egymástól, így előfordulhatott volna olyan jogi helyzet, hogy bár ő teljes egészében törleszti a tartozását, de a másodrendű alperes nem teljesíti a bank felé, így a jelzálogjog folytán továbbra is, azaz kétszeresen helytállási kötelezettség terheli. A Kúria Puhl Antal felülvizsgálati kérelmében foglaltakat nem találta alaposnak. Megállapította, hogy a jogerős ítélet felülvizsgálata során annak nincs jogi relevanciája, hogy Puhl Antal átlátta-e az év-ken át húzódó, számos okiratban dokumentált

jognyilatkozatban foglalt szerződésláncolatot, így annak sem, hogy számos esetben olvasatlanul írta alá azokat, illetve tartalmukat esetleg nem értette. A jóerkölcsbe ütközés tekintetében kifejtette, hogy az erre való hivatkozás nem alapos, mivel sem a szerződésláncolat egyes elemei, sem azok összessége nem minősíthető az általános társadalmi értékfelfogás által el nem fogadottnak. Az pedig, hogy szerződési szabadsága birtokában Puhl Antal adott esetben milyen – egyoldalú – feltételezésből, téves feltevésből vállalt általa nem, vagy nem helyesen felmért kockázatot, a szerződés érvényességére ki nem ható tényező, ami [...] Puhl Antal kockázatviselése körébe tartozó kérdés.”

b) A jogorvoslati lehetőségek kimerítése és az alkotmányjogi panasszal támadott ítélet végrehajtásának felfüggesztésére irányuló kezdeményezésről szóló nyilatkozat

Az Indítványozó a rendelkezésre álló jogorvoslati lehetőségeket az Abtv. 27.§ b) pontjának megfelelően kimerítette: az Fővárosi Ítéltábla a 2016. május 31-én meghozott 10.Gf.40.615/2014/28-II. számú másodfokú ítéletében helyben hagyta a Székesfehérvári Törvényszék 14.G.40.095/2011/40. sorszámú elsőfokú ítéletét.

Az Indítványozó nyilatkozik arról, hogy az ügyben a Kúria előtt perújítás (jogorvoslat a törvényesség érdekében) nincs folyamatban, az ügyben indított felülvizsgálati eljárás a Kúria – jelen alkotmányjogi panasszal megtámadott – Pfv.V.21.973/2016/8. számú ítéletével lezárult.

c) Az alkotmányjogi panasz benyújtásának határideje

Az alkotmányjogi panasz benyújtására előírt határidő megtartott, mivel a Kúria Pfv.V.21.973/2016/8. számú ítéletét Puhl Antal jogi képviselője 2017.10.24. napján vette kézhez.

d) Az indítványozó érintettségének bemutatása

A személyes érintettséget igazolja, hogy a megtámadott ítélet meghozatalához vezető peres eljárás Puhl Antal I. rendű alperesi részvételével zajlott, az ítéletek az eljáró bíróságok vele szemben rendelkeztek ítélettel és a perkieljárás költségeinek megfizetésére vonatkozó kötelezettség megállapításáról.

2. Az alkotmányjogi panasz benyújtásának érdemi indokolása

a) Az Alaptörvény megsértett rendelkezéseinek pontos megjelölése

A Kúria megtámadott ítélete megítélésünk szerint sérti, az Alaptörvény XIII. cikkében foglalt tulajdonhoz való jogot, az Alaptörvény XVIII. cikkében foglalt tisztességes eljáráshoz való jogot, valamint nem tesz eleget az Alaptörvény M. cikkében foglalt erőfölénnyel való visszaélés elleni fellépésre és a fogyasztók jogainak védelmére vonatkozó állami kötelezettségből fakadó követelményeknek.

XIII. cikk

(1) Mindenkinek joga van a tulajdonhoz és az örökléshez. A tulajdon társadalmi felelősséggel jár.

M) cikk

(2) Magyarország biztosítja a tisztességes gazdasági verseny feltételeit. Magyarország fellép az erőfölénnyel való visszaéléssel szemben, és védi a fogyasztók jogait.

XXVIII. cikk

(1) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el.

b) A megsemmisíteni kért bírói döntés alaptörvény-ellenességének indokolása

Az Alaptörvény XIII. cikk (1) bekezdése szerint mindenkinek joga van a tulajdonhoz és az örökléshez. A jelen alkotmányjogi panasz alapjául szolgáló polgári peres ügyben az Indítványozó tulajdonában és személyes használatában álló lakóingatlan képezte a jogvita tárgyát. Az alapügy felperese egy olyan jelzálogszerződésből fakadó követelés kielégítését kereste ennek az ingatlanak az útján, amely korábban az Indítványozó és a Magyarországi Volksbank Rt. között jött létre, egy olyan jogügyletből származó követelés biztosítására, amely az Indítványozótól különböző két fél között jött létre. A jelzálogszerződés ezt követően önálló életet élt, jogi sorsa nem osztotta az eredetileg általa biztosítani

kívánt főkövetelés jogi sorsát. A főkövetelés álláspontunk szerint elévült, azonban ez a mellékkötelezettség önállóan fennmaradt. Ennek következtében az Indítványozó magántulajdonát az elévült főköveteléstől elszakadt mellékkötelezettségen alapuló korlátozás terhelve, és a Kúria, másodfokú ítéletet helyben hagyó döntésének folyományaként Indítványozó tulajdonának teljes elvonására kerülhet sor ezen az alapon. Fentiekből megállapítható, hogy az Indítványozó tulajdonhoz való joga sérelmet szenvedett a Kúria és az azt megelőző első- és másodfokú bíróságok ítéletének következtében.

Indítványozó a jelen alkotmányjogi panasszal érintett ítélet alapjául szolgáló felülvizsgálati kérelemben, valamint a korábbi első-, és másodfokú eljárásokban egyaránt előadta, hogy szerződési akarata nem irányult a pert tárgyát képező jelzálogszerződés megkötésére, illetve annak adott tartalommal történő megkötésére. Előadta azt is, hogy az üzleti partnerei által készített és neki aláírásra átadott iratokat a partnerei iránti bizalomra tekintettel azok tartalmának részletes megvizsgálása és értelmezése nélkül írta alá, abból a téves feltételezésből, hogy azok más tartalommal bírnak, illetve más típusú jogügyletet hoznak létre. A pénzügyi szektor szerződési konstrukcióiban járatlan Indítványozó így nem tudta helyesen felmérni a szerződések által hordozott kockázatot, azok tartalmát nem értette, a számos dokumentumba foglalt szerződésláncolatot nem látta át. Tekintettel arra, hogy az alapul fekvő perben vitatott jelzálogszerződés a hasonló típusú ügyleteket rendszeresen, üzletszerűen kínáló pénzintézetként működő [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] és az Indítványozó, mint magánszemély között jött létre, a jogügyletet fogyasztói szerződésnek kell tekintenünk. Ebben az esetben azonban a magánszemélyek között szinte korlátlanul érvényesülő szerződési szabadság elvét nem tudjuk maradéktalanul alkalmazni, mivel itt az egyik szerződő fél erősebb helyzetben van és birtokolja az információs aszimmetriából fakadó domináns pozíciót. Így tehát nagyfokú relevanciája van annak a ténynek, hogy a jogügylet megkötésekor a fogyasztói pozícióban lévő szerződő fél nem látta át teljes mértékben a szerződésből fakadó esetleges hátrányos következményeket, illetve az annak megkötéséből eredő kockázatot.

Az Alkotmánybíróság a 3175/2013. (X. 9.) AB határozatban már megállapította: „a szerződéseken, mint jogi kereteken keresztül megvalósuló gazdasági verseny fogyasztóvédelmi célú korlátozásának alkotmányos alapjait teremtette meg az Alaptörvény M) cikkének (2) bekezdése [...]. Mind a gazdasági verseny, mind a

fogyasztói jogok védelme olyan állami kötelezettség, amelyhez külön nevesített alapjogok is kapcsolódnak [...]. Önmagában ebből a rendelkezésből tehát nem vezethető le, hogy egy szerződéses jogviszonyban miként kell a jogokat és kötelezettségeket a fogyasztó és a vele szerződő fél között elosztani, miként kell a fogyasztói érdekek védelmét érvényre juttatni.” Mindazonáltal a 8/2014. (III. 20.) AB határozatában az Alkotmánybíróság alkotmányos követelményként mondta ki, hogy „[a]z M) cikk (2) bekezdése második mondatából általánosságban az államnak az a kötelezettsége következik, amely – az Alaptörvényben szereplő alkotmányos értékek figyelembevételével – a fogyasztók érdekeit védő, az erőfölénnyel való visszaéléssel szemben fellépő intézményrendszer létrehozására és fenntartására, továbbá a fogyasztók jogait biztosító jogszabályok megalkotására vonatkozik.

A fogyasztókkal kötött szerződésekben alkalmazott tisztességtelen feltételekről szóló 93/13/EGK irányelv 3. cikk (1) bekezdése szerint egyedileg meg nem tárgyalt szerződési feltétel abban az esetben tekintendő tisztességtelen feltételnek, ha a jóhiszeműség követelményével ellentétben a felek szerződésből eredő jogaiban és kötelezettségeiben jelentős egyenlőtlenséget idéz elő a fogyasztó kárára. A 93/13/EGK irányelv által létrehozott védelmi rendszer azon az elven alapszik, hogy a fogyasztó az eladóhoz vagy szolgáltatóhoz képest hátrányos helyzetben van többek között az információs szintje tekintetében, az átláthatóság e követelményét kiterjesztő módon kell érteni. A fentiek alapján állapította meg az Alkotmánybíróság a 34/2014. (XI. 14.) AB határozatban, hogy „a fogyasztót tehát a szerződéskötés során olyan helyzetbe kell hozni, hogy megfelelően fel tudja mérni az általa vállalt kötelezettségeket, az szerződéskötést követően esetlegesen bekövetkező körülményváltozásból eredő többletkötelezettségeket, azok keletkezésének indokait, a kötelezettségváltozás várható mechanizmusát és annak lehetséges mértékét.”

A fent bemutatott körülményekre való tekintettel az alapügyekben a szerződési szabadságot nem a magánszemélyek közötti jogviszonyokban szokásos széles körben, hanem a fogyasztók védelmét megfelelően biztosító módon kellett volna értelmezni annak érdekében, hogy teljesüljön az Alaptörvény M) cikk (2) bekezdéséből fakadó követelmény. **A fentiekkel éppen ellentétesen, a Kúria** jelen indítvánnyal megtámadott ítéletének indokolásában – az Indítványozónak a szerződések jóerkölcsbe ütközésére vonatkozó érvénytelenségi kifogását elutasító [63] pontjában – **kijelenti, hogy „az pedig, hogy szerződési**

szabadsága birtokában [Indítványozó] adott esetben milyen – egyoldalú – feltételezésből, téves feltevésből vállalt általa nem, vagy nem helyesen felmért kockázatot, a szerződés érvényességére ki nem ható tényező, ami [...] [Indítványozó] kockázatviselése körébe tartozó kérdés.” A Kúria kifejtette továbbá (az indokolás [60] pontjában), hogy „... annak *sincs jogi relevanciája, hogy [Indítványozó] átlátta-e az éveken át húzódó, számos [...] okiratban dokumentált jognyilatkozatba foglalt szerződésláncolatot, így annak sem, hogy [...] tartalmukat (esetleg) nem értette.*” Tekintettel arra, hogy a Kúria a fentiek szerint, és nem fogyasztói szerződésként értelmezte a vitatott jelzálogszerződést, az ítélete nem felelt meg az Alaptörvény M) cikkében foglalt követelményeknek, ezért alaptörvényellenes.

Összefoglalóan elmondhatjuk, hogy az Indítványozó tulajdonában és használatában álló lakóingatlant terhelő, az Indítványozó és egy pénzügyintézet között eredetileg létrejött jelzálogszerződésből fakadó követelés a megtámadott kúriai ítélet tárgya. A Kúria ítélete azáltal, hogy nem vette figyelembe a fogyasztók védelmét szolgáló rendelkezéseket, hanem a fogyasztói szerződésből fakadó kockázatokat áthárította a pénzügyi és jogi kérdésekben járatlan Indítványozóra, nem biztosította az Alaptörvény M) cikkéből fakadó védelmet, így sérült az indítványozónak az Alaptörvény XXVIII. cikkén alapuló tisztességes eljáráshoz és bírói jogvédelemhez való joga, a per eredményeképpen végső soron pedig az Alaptörvény XIII. cikkében foglalt tulajdonhoz való joga.

Az Abtv. 29. cikkében foglaltaknak megfelelően megállapítható, hogy a **fenti alapjogsérelem a bírói döntést érdemben befolyásolta**, mivel ha a Kúria tekintettel lett volna a piaci erőfölénnyel való visszaélés elleni fellépésre és a fogyasztói jogok védelmére vonatkozó állami kötelezettségre, úgy a vitatott jelzálogszerződés jóerkölcsbe ütközésből vagy a szerződési akarat hiányából fakadó semmisségét megállapította volna, így nem sérült volna az Indítványozó tulajdonhoz való joga, és érvényesült volna az Alaptörvény XXVIII. cikkén alapuló tisztességes eljáráshoz és bírói jogvédelemhez való jog.

Az **ügyben felmerült alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés** az, hogy az Alaptörvény M) cikkéből fakadó állami kötelezettség kiterjed-e arra, hogy a fogyasztók és pénzügyintézetek között létrejött szerződések esetében hatékony bírói jogvédelmet lehessen igénybe venni a fogyasztó által nem érthető, át nem

látható, vagy vele részletesen nem ismertetett kockázatokat hordozó jogi konstrukciójú szerződésekkel szemben.

3. mellékletek

1. számú melléklet: az Alkotmánybíróság előtti eljárásra vonatkozó ügyvédi meghatalmazás eredeti példánya.
2. számú melléklet: Nyilatkozat az indítványozó személyes adatainak nyilvánosságra hozhatóságáról (Melléklet)
3. számú melléklet: a Kúria – 2017. szeptember 14. napján kelt – Pfv.V.21.973/2016/8. számú ítélete
4. számú melléklet: a Fővárosi Ítéltábla 10.Gf.40.615/2014/28-II. számú jogerős ítélete
5. számú melléklet: a Székesfehérvári Törvényszék 14.G.40.095/2011/40. számú elsőfokú ítélete

Kelt: Budapest, 2017. december 19.

Tisztelettel:

Puhl Antal
indítványozó

Képv.:

Dr. Edes Balázs
Ügyvédi Iroda

1136 Bp., Balzac u. 21. fszt. 3.
Tel/Fax: 340-0443, mobil: 06-209-886-352
e-mail: edes.balazs@t-online.hu
Adószám: 18169335-2-42